

jeg er fremkommet med disse Udtalelser, er det en Selvfølge, at jeg derved ikke har villet rette noget Angreb mod den ærede Ordførers Udtalelser, da jeg er fuldt ud enig med ham, og han jo ogsaa repræsenterer hele Finansudvalget i denne Sag.

Judenrigsministeren (Hørring):

Den ærede Ordfører har paa Grundlag af Betænkningen gennemgaaet Lovforslaget Punkt for Punkt. Jeg kan i saa Henseende ganske henholde mig til, hvad han har udtalt, og jeg skal kun sige nogle faa Bemærkninger dertil, navnlig paa et Par Punkter, hvor han er gaaet uden for Betænkningen, og hvor jeg ikke kan slutte mig til, hvad han har sagt Regeringen har, som ogsaa udtalt i Betænkningen, ikke været i Stand til i Aar at gaa med til Gennemførelsen af en saa vidtrækkende Foranstaltning, som den, der var foreslaaet i det fremsatte Lovforslag, og som jo var paatænkt at skulle være vedvarende. Det er i saa Henseende navnlig finansielle Betænkneligheder, der have været til Hinder derfor. Da vi imidlertid forrige Aar gjorde det Skridt ekstraordinært at bevilge Bidrag af Statskassen til Kommunerne, har man ment, at man i Aar kunde gaa lige saa vidt som forrige Aar, og endda lægge lidt til for at opnaa større Retfærdighed. Men man har da ganske sikkert strakt sig saa langt, at man ikke vilde kunne gaa videre, uden at der derved opstod finansielle Vanskeligheder. Ved Fordelingen af Beløbet har man laagt Vejudgifterne til Grund. Og hertil kan jeg ganske slutte mig, fordi man derved opnaar en fuldt ud retfærdig Fordeling, d. v. s. fuldt ud, for saa vidt det overhovedet kan opnaas. Vejudgifterne ere jo gennemgaaende Amts-kommunernes største Udgifter. De udgøre omtrent Halvdelen af de samlede Udgifter, og derfor vil man, naar man lægger Vejudgifterne til Grund, ogsaa komme til at støtte Kommunerne i Forhold til deres Trang og i Forhold til deres Udgifter i det hele taget. Men naar den ærede Ordfører hertil føjede, at han i denne Bestemmelse ogsaa ser en delvis Erkendelse af det Princip, at Staten i Fremtiden maatte lette Amtskommunernes Byrder med Hensyn til Vejvæsenet, kan jeg ikke slutte mig til ham. Saa meget maa man ikke se deri. Det er kun et retfærdigt Grundlag for Fordelingen. Det Spørgsmaal her er Tale om, hvorvidt man vil komme ind paa at lette Amtskommunernes Udgifter til Vejvæsenet, er et Spørgsmaal, der fremdeles maa staa aabent. Det er ikke, fordi jeg mangler Sympati for denne Sag, ikke paa nogen Maade. Men jeg mener, at det maa undersøges og overbejses meget nøje. Om Spørgs-

maalet, hvorvidt man kan komme frem ad denne Vej, kan der ikke udtales noget nu. Det maa være Fremtiden forbeholdt at staa frit lige over for Afgørelsen af dette Spørgsmaal. Noget lignende gælder om en anden Bemærkning, som den ærede Ordfører fremkom med, idet han i dette Lovforslag vilde se en Anerkendelse af den Grundsætning, at naar Statens Budget viste et Overskud, burde dette Overskud vandre tilbage til Skatteyderne. Det er ogsaa en Udtalelse, som jeg tror maa staa for den ærede Ordførers egen Regning eller i alt Fald for det Flertals Regning, han repræsenterer. Den Grundsætning, han her har udtalt, tror jeg ingenlunde er rigtig. Det vilde efter min Mening være en økonomisk og finansiell Fremgangsmaade, som ikke paa nogen Maade var forsvarlig, om man virkelig vilde leve paa dette, at man saaledes raadede over et budgetteret Overskud paa den Maade, at man lod det vandre tilbage til Skatteyderne. Det er altsaa kun et Forbehold, jeg tager i saa Henseende, for at det ikke skal siges, at der fra Regeringens Side skulde være stet en Tilslutning til den Udtalelse, der er fremkommen fra den ærede Ordfører. Men det er jo et saa stort Spørgsmaal, der her er fremdraget, at der slet ikke vilde være nogen Grund til nærmere at komme ind paa at diskutere det her. Det Forslag, som her foreligger, lyder jo lige som forrige Aar paa, at der skal ydes et ekstraordinært Bidrag af Statskassen til Kommunerne, og i Ordet ekstraordinært ligger netop, at det ikke er et Udslag hverken af det ene eller det andet Princip, men noget, der sker uden for den almindelige Orden. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til det høje Tings Vedtagelse.

Ordføreren (Keergaard): Jeg skal først til det ærede Medlem fra Ribe (Bust) sige, at han jo ikke havde Ret, naar han sagde, at det kun blev en 40 eller 38 Ø. pr. Hoved i henholdsvis Amts- og Købstadkommunerne. Han havde der glemte at tage de sidste seks Hundrede Tusinde med i Betragtning, saa man maa i alt Fald forøge denne Sum ikke saa lidt. Og jeg vil desuden rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem. Han udtalte sig i næsten foragtelige Ord om den Hjælp, som her ydes Kommunerne. Det synes jeg ikke, at det ærede Medlem skulde have gjort samtidig med, at han selv har tiltraadt Forslaget her. Jeg vil spørge det ærede Medlem: hvad vilde han have sagt, hvis det var det modsatte, man havde gjort, hvis man havde paalagt Kommunerne en forøget Byrde af 1,465,000 Kr.? Da vilde man ganske sikkert baade fra det ærede Medlems